

[Statsministeren.]

overskud, som det ærede medlem hr. Poul Møller siger, trække udgifterne med sig? Det kan jo ikke være rigtigt; når overskuddet faktisk er blevet større og større, så er udgifterne i hvert fald steget betydelig mindre end indtægterne. Der har ikke været ført den løsslupne finanspolitik på udgiftsområdet, som man så ofte er tilbøjelig til at ville fremhæve fra venstres og fra konservativ side.

Men naturligvis, man kan sige — det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på det — det er meget godt, at det er gået, som det er, vi har gode økonomiske tider, men hvordan fremover? Det ærede medlem spurgte: hvad med den internationale konjunktur, den kan jo vende? Også den ærede kommunistiske ordfører var inde på samme tankegang; der lå ligesom et ønske heri; jeg håber dog ikke, det er tilfældet.

Må jeg hertil svare: ifølge den tankegang, som er fremført her fra oppositionens side, skulle det være sådan, at når der er gode ydre økonomiske forhold, går det godt her i landet, og når der er dårlige økonomiske forhold i udlandet, skal det automatisk gå dårligt. Det kan dog ikke være rigtigt. Det må dog være muligt også her i landet at føre en økonomisk politik som den, der er ført i disse 3 år, hvor man opsamler et rygstød, noget at stå imod med, så man bedre kan tage det, hvis der skulle komme en nedgangskonjunktur. Vi mener fra regeringens side, at vi vil gøre alt for ikke automatisk igen at få en så stor arbejdsløshed, som vi har haft før. Den valutareserve, som er skabt, er ganske vist i forhold til andre landes valutareserver ikke så stor; men i forhold til, hvad vi nogen sinde tidligere har haft, er det en meget stor valutareserve. Lad os imidlertid gå ind på argumentet om, at den ikke er så stor; kan der så være nogen idé i i en tid, hvor vi har gode ydre økonomiske forhold, at øge efterspørgslen efter varer, at bruge af valutareserven, således at vi ikke har den den dag, den økonomiske konjunktur vender? Hvis man fra oppositionens side vil hævde, at det heller ikke er det, man foreslår, så vil jeg sige, at det er det, der ville blive virkningen af det, hvis man havde gennemført det, oppositionen foreslår.

Dernæst er det givet, at vi med henblik på den nærmeste fremtid fra regeringens side vil fastholde den finanspolitik, vi har ført. Der er givet udtryk for ved åbnings-talen, at dette ikke uden videre behøver at udelukke skattelettelser, men det må ske i takt med den økonomiske udvikling. Det er den økonomiske udvikling, der er vor vejviser, når vi fører finanspolitik, det er ikke bogholderiet ovre i finansministeriet.

Yderligere er det naturligvis væsentligt — det tror jeg vi kan være enige om fra begge sider her i salen — at gøre, hvad vi kan, for at vort omkostningsniveau ikke stiger stærkere end andre landes. Så vidt jeg kan skønne ved en sammenligning, har det ikke hidtil været tilfældet. Jeg håber, ja, jeg kan sige, at jeg ved også, at når vi skal til forhandling om nye overenskomster, har man dette meget væsentlige for øje, omkostningsniveauet og dets betydning for, at vi fortsat, og netop når vi går ind i markedsplanerne, er i stand til at konkurrere. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at hvis vi her fra lovgivningsmagtens side optræder økonomisk uansvarligt, hvis vi her fra lovgivningsmagtens side begynder at ville svække vor finanspolitik, har vi næppe nogen ret til at sige til arbejdsmarkedets parter, at nu skal de passe på. Det, der er vor opgave, når vi skal træffe bestemmelse med hensyn til finans- og pengepolitikken, er at gøre vort til at holde den fulde beskæftigelse, passe på, den ikke går over gevind, og så kan vi sige til arbejdsmarkedets parter: dér, hvor I er placeret, må I gøre jeres til, at denne politik kan fortsætte.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde i slutningen af sin tale, at for ham var det ikke afgørende, om den liberale vej, der var peget på, blev betrådt lidt før eller lidt senere. Hvis der er tale om den meget stærke skattnedsættelse, håber jeg, det bliver lidt senere; det tror jeg vil både vort lands økonomi bedst.

Må jeg så til slut gøre et par enkelte bemærkninger om forholdene på længere sigt. Jeg vil også her gerne tage mit udgangspunkt i det ærede medlem hr. Erik Eriksens bemærkninger om forholdet mellem stat og borgere. Der faldt jo her en udtalelse, der nærmest kan fortolkes derhen, at den ærede ordfører mente, at staten